

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 14 mars 2018
(OR. en)

7066/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0042 (COD)**

EF 75
ECOFIN 234
CODEC 367
IA 64

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	12 mars 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 93 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller exponeringar i form av säkerställda obligationer

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 93 final.

Bilaga: COM(2018) 93 final

Bryssel den 12.3.2018
COM(2018) 93 final

2018/0042 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller exponeringar i form av
säkerställda obligationer**

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2018) 50 final} - {SWD(2018) 51 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Kommissionen antog i dag ett åtgärds paket för en fördjupad kapitalmarknadsunion tillsammans med meddelandet *Fullbordandet av kapitalmarknadsunionen 2019 – dags att påskynda arbetet*. I paketet ingår detta förslag och ett förslag till regelverk för säkerställda obligationer, ett förslag om underlättande av gränsöverskridande distribution av kollektiva investeringsfonder, ett förslag om ett regelverk för europeiska tillhandahållare av gräsrotsfinansiering till företag, ett förslag om tillämplig lag för rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar och ett meddelande om tillämplig lag för egendomsrättslig verkan av värdepapperstransaktioner.

Säkerställda obligationer är skuldförbindelser som utfärdas av kreditinstitut och som har en öronmärkt pool av tillgångar som säkerhet till vilka obligationsinnehavarna har direkt regressrätt i egenskap av prioriterade borgenärer. Obligationsinnehavarna kan samtidigt göra anspråk på den emitterande enheten som vanliga fordringsägare. Denna rätt att göra anspråk på både säkerhetsmassan och emittenten kallas *dual recourse* (dubbel regressrätt).

Säkerställda obligationer emitteras av kreditinstitut och utgör en viktig och effektiv finansieringskälla för europeiska banker. De underlättar finansiering av hypotekslån och lån till offentlig sektor, och fungerar därmed som ett stöd till utlåning mer generellt. En betydande fördel med säkerställda obligationer jämfört med andra typer av bankfinansiering, som till exempel tillgångssäkrade värdepapper, är det faktum att bankerna behåller risken på sina balansräkningar och investerarnas fordran kan riktas direkt mot banken. Med hjälp av säkerställda obligationer kan därför bankernas utlåning bli större, och även säkrare. Detta är ett av skälen till att säkerställda obligationer stod sig bra under finanskrisen jämfört med andra finansieringsinstrument. De visade sig vara en tillförlitlig och stabil finansieringskälla för europeiska banker i en tid då det blev allt svårare att finna andra finansieringskällor.

Ett regelverk på EU-nivå för säkerställda obligationer skulle göra det mer intressant för kreditinstitut att utnyttja denna stabila och kostnadseffektiva finansieringskälla, särskilt där marknaderna är mindre utvecklade, för att bidra till att finansiera den reala ekonomin i linje med målen för kapitalmarknadsunionen (CMU). Det skulle också leda till att investerare får fler och säkrare placeringsalternativ, och samtidigt bidra till att bevara den finansiella stabiliteten. Medlemsstaterna måste införliva bestämmelserna och se till att de nationella systemen för säkerställda obligationer är i linje med de principbaserade kraven i detta förslag. Alla säkerställda obligationer i hela Europa kommer därför att omfattas av de harmoniserade minimikrav som anges i detta förslag.

Att inrätta ett regelverk för säkerställda obligationer finns med som en punkt i kommissionens arbetsprogram för 2018¹. I den avsiktsförklaring som Europeiska kommissionens ordförande avgav som uppföljning till sitt senaste tal om tillståndet i unionen bekräftade han att ett regelverk för säkerställda obligationer skulle påbörjas eller slutföras senast 2018 för en fördjupad och rättvisare inre marknad². Kommissionen bekräftade denna avsikt i halvtidsöversynen av handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen från juni 2017³.

¹ COM(2017) 650.

² Europeiska kommissionen (2017). Tillståndet i unionen 2017: Avsiktsförklaring till talman Antonio Tajani och premiärminister Jüri Ratas.

³ COM(2017) 292.

Användningen av säkerställda obligationer har utvecklats på ett ojämnt sätt inom den inre marknaden. I vissa medlemsstater är den omfattande och i andra är den mindre utbredd. Säkerställda obligationer regleras dessutom bara till viss del av unionsrätten. De omfattas av förmånlig tillsyns- och regleringsbehandling i olika avseenden eftersom riskerna är lägre (banker som investerar i säkerställda obligationer behöver till exempel inte avsätta lika mycket lagstadgat kapital som när de investerar i andra tillgångar) men det finns ingen heltäckande beskrivning i unionsrätten av vad som faktiskt avses med en säkerställd obligation. Säkerställda obligationer ges förmånsbehandling enligt definitionen i direktiv 2009/65/EG⁴. Denna definition har dock tagits fram för ett specifikt ändamål, nämligen att begränsa investeringsalternativen för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), och lämpar sig inte för kapitalmarknadsunionens bredare politiska mål.

Ett regelverk för säkerställda obligationer på EU-nivå skulle öka möjligheterna för kreditinstitut att tillhandahålla finansiering till den reala ekonomin. Det skulle också göra det lättare att utveckla användningen av säkerställda obligationer i hela unionen, i synnerhet i de medlemsstater där det för närvarande inte finns någon sådan marknad.

Ett sådant regelverk skulle också leda till ökade kapitalflöden och investeringar mellan länder. Det skulle således bidra till kapitalmarknadsunionen och i synnerhet till att öka kreditinstitutens förmåga att stödja den bredare ekonomin. Framför allt skulle det leda till ett brett urval av säkra och effektiva finansieringsinstrument som står till bankernas förfogande.

Regelverket består av ett direktiv och en förordning. De två rättsakterna bör ses som ett enda paket.

Den föreslagna förordningens centrala inslag är en ändring av artikel 129 i förordning (EU) nr 575/2013 (kapitalkravsförordningen (CRR)). Ändringen utgår från de nuvarande tillsynskraven och inför ytterligare krav vad gäller minsta övervärde i säkerhetsmassan och ersättningstillgångar. Ändringen innebär strängare krav för att säkerställda obligationer ska ges förmånlig kapitalkravsbehandling.

I det föreslagna direktivet specificeras de centrala delarna av säkerställda obligationer, och dessutom ges en gemensam definition som fungerar som en enhetlig och tillräckligt detaljerad referens för regleringsändamål och som är tillämplig för alla finansiella sektorer. I direktivet fastställs också de strukturrelaterade elementen för denna typ av instrument, en särskild offentlig tillsynsordning för säkerställda obligationer, regler för användning av beteckningen ”europeiska säkerställda obligationer” samt informationskrav för behöriga myndigheter när det gäller säkerställda obligationer.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget är en del av det pågående arbetet för att se till att säkerställda obligationer är av tillräckligt hög kvalitet för att motivera fortsatt förmånsbehandling.

Det bygger på pågående arbete inom Europeiska bankmyndigheten (EBA) för att identifiera bästa praxis för emission av säkerställda obligationer⁵ som sattes igång mot bakgrund av att

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁵ *Report on EU covered bond frameworks and capital treatment*, EBA (2014) (ej översatt till svenska)

Europeiska systemrisknämnden (ESRB) rekommenderade att bästa praxis skulle identifieras och övervakas för att garantera tillförlitliga och enhetliga ramar för säkerställda obligationer i hela unionen⁶.

Förslaget ändrar befintlig lagstiftning i enlighet med EBA:s rekommendationer och gör den fullständigt förenlig med bestämmelser avseende tillsynskrav för institut som investerar i säkerställda obligationer.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Ett av kommissionens viktigaste mål är att främja investeringar och skapa arbetstillfällen. Kommissionen har lanserat flera olika initiativ för att se till att det finansiella systemet på alla sätt bidrar till detta. Det viktigaste av dessa initiativ är kapitalmarknadsunionen, som i sig omfattar en rad initiativ för att mobilisera medel för att finansiera tillväxten i Europa. Säkerställda obligationer bör ses som en del av kapitalmarknadsunionen eftersom bankfinansiering för närvarande är den utan tvekan viktigaste finansieringskällan i Europa och en av åtgärderna inom kapitalmarknadsunionen är att ytterligare stärka bankernas utlåningsförmåga för att stödja ekonomin i stort. Säkerställda obligationer är ett effektivt och stabilt finansieringsinstrument för europeiska banker. En rättslig ram för att harmonisera säkerställda obligationer bör ses i detta bredare politiska sammanhang.

Ett annat viktigt mål för kommissionen när det gäller de finansiella marknaderna är att se till att bankernas kapitalkrav återspeglar riskerna med de tillgångar som de har på sina balansräkningar. Bestämmelserna i kapitalkravsförordningen garanterar därför att de säkerställda obligationer som ges den mest förmånliga behandlingen också har en hög och enhetlig investerarskyddsnivå. Men eftersom unionsrätten inte på ett heltäckande sätt slår fast för vad som faktiskt avses med en säkerställd obligation (se ovan) måste säkerställda obligationer harmoniseras för att få en likartad struktur i hela unionen som gör dem förenliga med de relevanta tillsynskraven. Harmonisering av säkerställda obligationer är därför i linje med kommissionens mål om finansiell stabilitet som uppnås genom reglering av de finansiella marknaderna.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORCIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den föreslagna ändringen grundar sig på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, dvs. samma rättsliga grund som för den akt som ändras.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Eftersom unionslagstiftningen föreskriver förmånlig kapitalbehandling för säkerställda obligationer måste kraven som har med detta att göra ändras på unionsnivå. Vidare bedöms det nödvändigt att behandla kraven för förmånsbehandling på unionsnivå för att säkerställa ett enhetligt skydd för investerare och lika villkor för unionens kreditinstitut.

Report on covered bonds — recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU, EBA (2016), EBA-Op-2016-23 (ej översatt till svenska).

⁶ Europeiska systemrisknämndens rekommendation av den 20 december 2012 om kreditinstitutens finansiering (ESRB/2012/2) (2013/C 119/01).

- **Proportionalitetsprincipen**

I förslaget görs en avvägning mellan att, å ena sidan säkerställa ett tillräckligt robust regelverk för säkerställda obligationer som omfattas av förmånsbehandling och att, å andra sidan undvika oproportionerliga ökningar av emissionskostnaderna. För att uppnå rätt balans har kommissionen beaktat alla anknutna kostnader och de potentiella fördelarna (se åtföljande konsekvensbedömning). Förslaget bygger på rekommendationerna i EBA:s rapport 2016, men ger utrymme för vissa begränsade avvikelser (dvs. vissa bestämmelser är mindre detaljerade än vad som föreslagits i EBA:s rapport). Syftet med detta är att ge större utrymme att skydda befintliga välfungerande nationella system, något som berörda parter påtalat med eftertryck under samråden och som stärker proportionalitetsprincipen i förslaget. Avvikelserna omfattar inte de centrala strukturella elementen för säkerställda obligationer eller övervakningen av dem.

Förslaget innehåller undantagsklausuler för befintliga säkerställda obligationer för att jämna ut kostnaderna för emittenter och marknader. Konsekvensbedömningen visar att de förväntade kostnaderna kan anses stå i proportion till de förväntade fördelarna.

- **Val av instrument**

En förordning är rätt instrument eftersom bestämmelserna ersätter de bestämmelser i förordning (EU) nr 575/2013 som avser säkerställda obligationer som är kvalificerade för förmånlig kapitalbehandling. På så sätt åstadkommer man samma direkta rättsliga verkan som i den nuvarande förordningen och man säkerställer att förslagets syften uppnås på ett konsekvent sätt inom hela unionen, vilket bidrar till större rättslig förutsebarhet och lika spelregler för emittenter och investerare.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Detta initiativ om säkerställda obligationer gäller ett område som för närvarande inte nämnvärt behandlas i EU-lagstiftningen.

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen har vid flera tillfällen konsulterat berörda parter vid utarbetandet av detta förslag, särskilt genom

- i) ett öppet offentligt samråd om säkerställda obligationer (september 2015 till den 6 januari 2016),
- ii) offentliggörande av en inledande konsekvensbedömning (9 juni 2017),
- iii) två möten i expertgruppen för bankverksamhet, betaltjänster och försäkring (EGBPI) och ett möte i kommittén för finansiella tjänster.

Som en del av handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen var syftet med det offentliga samrådet att utvärdera brister och svagheter i nationella marknader för säkerställda obligationer och bedöma fördelarna med regler på EU-nivå. Av svaren framkom en oro för att harmonisering med samma regler för alla skulle kunna störa välfungerande marknader och minska flexibiliteten och urvalet produkter som erbjuds. Men samtidigt uttrycktes också ett visst stöd för riktade EU-åtgärder, förutsatt att harmoniseringen görs i form av principer, bygger på befintliga regelverk och tar hänsyn till de nationella marknadernas särskilda

förhållanden. Resultatet av samrådet diskuterades vid en offentlig utfrågning den 1 februari 2016⁷.

Kommissionen mottog fyra reaktioner på den inledande konsekvensbedömningen som alla ställde sig bakom EU-lagstiftningsinitiativet. Svaren tog upp särskilda aspekter av nationella system (t.ex. likviditet) och bekräftade den allmänna positiva inställningen till harmonisering förutsatt att välfungerande nationella system inte äventyras.

Vid EGBPI:s första möte den 9 juni 2017 uttryckte de flesta medlemsstaterna sitt stöd för ett regelverk för säkerställda obligationer på EU-nivå som bygger på EBA:s rekommendation från 2016, förutsatt att det är principbaserat. Vid det andra mötet den 28 september 2017 diskuterades detta mer i detalj, men i allmänhet ställde sig medlemsstaterna fortfarande bakom ett principbaserat regelverk. Medlemsstaterna uttryckte liknande ståndpunkter i kommittén för finansiella tjänster i juli 2017.

Förslaget har också föregåtts av ytterligare möten med berörda parter och med EU-institutionerna. I allmänhet inriktade sig de berörda parterna – samtidigt som de tenderade att fokusera på de aspekter som är mest relevanta för deras egen situation – på balansen mellan behovet av att ändra befintliga regler av tillsynsskäl och strävan efter att undvika att störa välfungerande nationella system. Bidrag som tog upp tillsynsfrågor i samband med förmånsbehandlingen av säkerställda obligationer kom huvudsakligen från ESRB, EBA och Europeiska centralbanken, och i viss utsträckning från behöriga myndigheter i medlemsstater med välutvecklade marknader för säkerställda obligationer samt från kreditvärderingsinstitut. Synpunkter med fokus på välfungerande nationella marknader kom främst från medlemsstater med välutvecklade marknader för säkerställda obligationer, från emittenter och från investerare.

Europaparlamentet har också uttryckt sitt stöd för att åtgärder vidtas, och har efterlyst ett europeiskt regelverk för säkerställda obligationer⁸.

• **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Den 1 juli 2014 gav EBA ut en rapport som identifierar bästa praxis med sikte på att garantera tillförlitliga och enhetliga ramar för säkerställda obligationer i hela unionen⁹. Rapporten var en reaktion på ESRB:s rekommendation från december 2012 om kreditinstitutens finansiering¹⁰. Den innehöll också EBA:s ståndpunkt om lämpligheten av nuvarande tillsynsbehandling av säkerställda obligationer, efter kommissionens begäran om råd i december 2013 på grundval av artikel 503 i kapitalkravsförordningen¹¹.

ESRB rekommenderade, som en uppföljning till detta, att EBA skulle övervaka hur väl marknaden för säkerställda obligationer fungerar mot bakgrund av den bästa praxis som ESRB hade identifierat, och uppmanade även EBA att ge rekommendationer om vidare åtgärder om nödvändigt.

⁷ Resultaten av det offentliga samrådet finns här: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/covered-bonds/index_en.htm

⁸ Resolution av den 4 juli 2017 om en EU-omfattande ram för säkerställda obligationer (2017/2005(INI)).

⁹ *Report on EU covered bond frameworks and capital treatment*, EBA (2014).

¹⁰ Europeiska systemrisknämndens rekommendation av den 20 december 2012 om kreditinstitutens finansiering (ESRB/2012/2) (2013/C 119/01).

¹¹ Begäran om råd från EBA om kapitalkrav för säkerställda obligationer, ref. Ares (2013) 3780921 (20.12.2013).

Detta ledde till att EBA i december 2016 gav ut sin rapport med rekommendationer om harmonisering av regelverk för säkerställda obligationer i EU (*Report on covered bonds – recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU*). I rapporten ingår en omfattande analys av hur reglerna för säkerställda obligationer har utvecklats i enskilda medlemsstater, med särskilt fokus på hur nära de ligger den bästa praxis som identifierats i den föregående rapporten. Mot bakgrund av resultaten av denna analys efterlyste EBA lagstiftningsåtgärder för att harmonisera säkerställda obligationer på unionsnivå.

Detta förslag bygger på EBA:s analys och råd. Det avviker endast i mindre avseenden, till exempel när det gäller detaljnivån för derivat som ingår i säkerhetsmassan, när det gäller att inte göra det obligatoriskt att utse en övervakare av säkerhetsmassan, och när det gäller nivån på övervärdet i säkerhetsmassan.

I augusti 2016 beställde kommissionen en utredning från ICF¹² för att bedöma hur väl de befintliga marknaderna för säkerställda obligationer fungerar samt kostnader och fördelar med eventuella åtgärder på EU-nivå. Utredningen offentliggjordes i maj 2017 och undersökte vilka potentiella kostnader och fördelar som EBA:s rekommendationer skulle medföra. Slutsatsen som helhet var att ett lagstiftningsinitiativ skulle vara motiverat eftersom de potentiella fördelarna är större än de potentiella kostnaderna.

I december 2017 slutförde Baselkommittén för banktillsyn (BCBS) de lagstiftningsreformer till följd av finanskrisen som återstod inom det internationella Basel III-regelverket för banker¹³. Som en del av reformerna reviderade Baselkommittén schablonmetoden för kreditrisk genom att bland annat införa nya standarder för exponering mot säkerställda obligationer. För första gången efterliknar de nya standarderna på internationell nivå i stort sett EU:s regler i kapitalkravsförordningen, där säkerställda obligationer på vissa villkor kan åtnjuta lägre riskvikt. Det kan därmed anses allmänt erkänt att EU:s behandling av säkerställda obligationer är hållbar ur tillsynshänseende och motiverad av instrumentets underliggande egenskaper.

- **Konsekvensbedömning**

Detta förslag åtföljs av en konsekvensbedömning som lämnades in till konsekvensbedömningsnämnden den 6 oktober 2017 och som godkändes den 17 november 2017¹⁴.

Nämnden för lagstiftningskontroll ansåg att konsekvensbedömningen var utförlig och välstrukturerad, att den logiska strukturen för att motivera åtgärderna hade följts på ett systematiskt sätt och att slutsatserna till stor del underbyggdes med kvantitativa uppgifter. Nämnden rekommenderade vissa smärre förbättringar av rapporten i följande avseenden:

- a) Skälen till att en så kallad 29:e ordning inte är lämplig.
- b) Förtydligande av de centrala delarna av ”minimiharmoniseringen” och om (och hur) de avviker från EBA:s råd (bilaga 6 har lagts till för detta ändamål).

Konsekvensbedömningen har ändrats i enlighet med detta, och följande ytterligare förslag från nämnden för lagstiftningskontroll har också beaktats:

¹² *Covered bonds in the European Union: harmonisation of legal frameworks and market behaviours*, ICF (2017).

¹³ *Basel III: finalising post-crisis reforms*, Baselkommittén för banktillsyn (7.12.2017).

¹⁴ SWD(2018) 51 och SWD(2018) 50

- i) En mer detaljerad beskrivning av ESN-papper (European secured note).
- ii) En mer detaljerad motivering av fördelarna med att emittera säkerställda obligationer.
- iii) En djupare analys av konsekvenserna av harmonisering av lagstiftningen om gränsöverskridande handel med säkerställda obligationer (emission, investering).
- iv) Ett ej valt alternativt som begränsar sig till att anpassa tillsynsbehandlingen av säkerställda obligationer.
- v) En mer uttömmande förklaring av genomslagseffekten som bedöms i finansiell litteratur.
- vi) En tabell som visar kopplingarna mellan övervakningsverksamhet och referensfördelar.

Kommissionen har övervägt flera olika alternativ för att utveckla marknaderna för säkerställda obligationer och hantera olika tillsynsaspekter. Alternativen skiljer sig åt i fråga om graden av harmonisering, och sträcker sig från icke-reglering till fullständig harmonisering, enligt följande:

- Referensscenario: Inga åtgärder.
- Alternativ 1: Alternativ som ej påverkar lagstiftningen.
- Alternativ 2: Minimiharmonisering baserad på nationella system.
- Alternativ 3: Fullständig harmonisering som ersätter nationella system.
- Alternativ 4: En ”29:e ordning” som fungerar parallellt med de nationella systemen.

Alternativ 1 (icke-reglering) ansågs inte vara effektivt för att uppnå målen eftersom det inte finns någon garanti för att medlemsstaterna skulle följa bästa praxis. Alternativ 3 (fullständig harmonisering) skulle troligtvis uppfylla målen men skulle kunna störa befintliga välfungerande marknader. Alternativ 4 (en ”29:e ordning”, dvs. ett fullt integrerat system för emittenter som är ett frivilligt alternativ till nationella regler för säkerställda obligationer och som inte kräver ändringar av befintliga nationella regler) kan bara bli effektivt om det får genomslag i branschen. Samrådsresultaten pekar på att ett sådant genomslag är osannolikt vilket innebär en risk för att de uppsatta målen inte skulle uppnås. En sådan parallell ordning skulle också innebära ytterligare fragmentering och merkostnader.

Det valda alternativet är alternativ 2 (minimiharmonisering baserad på nationella system). Genom det valda alternativet kan de flesta av initiativets mål uppnås till en rimlig kostnad. Det ger också en god balans mellan den flexibilitet som är nödvändig för att ta hänsyn till medlemsstaternas särskilda behov och den enhetlighet som krävs för samordning på unionsnivå. Det är sannolikt det mest ändamålsenliga alternativet för att uppnå målen, samtidigt som det är kostnadseffektivt och ger minsta möjliga störningar och övergångskostnader. Det är också ett av de mer ambitiösa alternativen i regleringshänseende och har dessutom starkast stöd från de berörda parterna.

Ett genomförande av detta alternativ skulle uppmuntra till utveckling av marknader för säkerställda obligationer där sådana marknader saknas eller är underutvecklade. Man skulle också minska emittenternas finansieringskostnader, diversifiera investerarbasen, underlätta investeringar över landsgränserna och locka till sig investerare utanför EU. Som helhet skulle det leda till lägre lånekostnader.

Alternativet hanterar olika tillsynsaspekter, bland annat vad gäller marknadsinnovation, och säkerställer de positiva tillsynseffekterna av att koppla produktens strukturrelaterade egenskaper till en förmånlig tillsynsbehandling på unionsnivå. Investerarna skulle få ett bättre skydd och deras kontrollkostnader skulle minska tack vare de kreditförstärkande egenskaperna.

Direkta administrativa engångskostnader och återkommande kostnader enligt det valda alternativet förväntas öka för emittenter i jurisdiktioner där kostnaderna är låga (se konsekvensbedömningen). Kostnaderna skulle också öka för övervakningsmyndigheterna. Men samtidigt skulle emittenternas finansieringskostnader bli lägre och medborgarna skulle därmed kunna låna billigare. För investerare skulle kostnaderna inte öka eftersom kontrollkostnaderna skulle bli lägre.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Paketet om säkerställda obligationer, särskilt direktivet som åtföljer detta förslag, syftar till att harmonisera ett område som för närvarande främst regleras på nationell nivå. De harmoniserade minimikraven i detta direktiv kommer att leda till förenkling eftersom grundläggande centrala element i de nationella systemen harmoniseras.

- **Grundläggande rättigheter**

EU iaktar höga standarder i fråga om skydd av grundläggande rättigheter. Det här förslaget har inte någon direkt inverkan på dessa rättigheter, vilka anges i stadgan om de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Det åtföljande förslaget till ett nytt direktiv för säkerställda obligationer innehåller en allmän plan för övervakning av utvecklingen på marknaden för säkerställda obligationer. Det föreskriver också att kommissionen ska göra en utvärdering av direktivet i nära samarbete med EBA och minst fem år efter tidsfristen för införlivande, samt lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om de viktigaste resultaten.

Utvärderingen ska genomföras i enlighet med kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning. Rapporten ska även omfatta emission av säkerställda obligationer i överensstämmelse med artikel 129 i kapitalkravsförordningen, utvecklingen när det gäller tillgångar som ska stå som säkerhet för emissionen samt storleken på säkerhetsmassans övervärde.

Inga särskilda genomförandeplaner eller övervaknings-, utvärderings- och rapporteringsarrangemang har planerats för detta förslag.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Ändring av artikel 129 i förordning (EU) nr 575/2013

Syftet med ändringen av artikel 129 är att införa nya krav på minsta övervärde i säkerhetsmassan och på ersättningstillgångar. Tidigare transparensregler flyttas till den del av direktivet som definierar de strukturella elementen för säkerställda obligationer.

Artikel 129.1 d ii och f ii föreskriver att säkerställda obligationer som säkerhet kan ha bättre rangordnade andelar utfärdade av franska *Fonds Communs de Titrisation* eller av likvärdiga organ för värdepapperisering som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat om värdepapperisering av exponeringar i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter, på vissa villkor, bl.a. bestämmelsen att sådana andelar inte får överstiga 10 % av det nominella beloppet för utestående emitterade säkerställda obligationer. Denna möjlighet tas bort eftersom endast ett litet antal nationella regelverk för säkerställda obligationer tillåter att det ingår värdepapper med privata eller kommersiella hypotekslån som säkerhet. Användningen av sådana strukturer minskar, och anses tillföra onödigt komplexitet till program för säkerställda obligationer.

Övriga bestämmelser i artikel 129 bibehålls.

Övervärde i säkerhetsmassan

Genom förslaget införs nya krav på ett lägsta övervärde i säkerhetsmassan (säkerheter till ett värde som överstiger täckningskraven). Detta lägsta värde fastställs till 2 eller 5 % beroende på tillgångarna i säkerhetsmassan, baserat på en beräkningsmetod med nominella värden. Detta värde ligger i linje med EBA:s råd och med resultaten av ICF-undersökningen. Även om värdena är lägre än vad som föreskrivs i de nya Baselstandarderna kommer de att göra produkterna säkrare och höja det lägsta övervärdet i majoriteten av medlemsstaterna, där den lägsta nivån för närvarande är lägre.

Upphävande av artikel 496 i förordning (EU) nr 575/2013

Artikel 496 gör det möjligt för behöriga myndigheter att göra undantag från den tioprocentgräns som avses i artikel 129.1 d ii och f ii för vissa säkerställda obligationer.

Eftersom artikel 129.1 d ii och f ii upphävs är möjligheten att göra undantag från gränsen onödigt. Artikel 496 upphävs därför.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller exponeringar i form av säkerställda obligationer

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande³,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Artikel 129 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 575/2013⁴ föreskriver, på vissa villkor, förmånsbehandling av säkerställda obligationer. Direktiv (EU) 20xx/xx [PB: infoga hänvisning till direktiv (EU) 20xx/xx om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EU och direktiv 2014/59/EU] specificerar de centrala delarna av säkerställda obligationer och innehåller en gemensam definition av säkerställda obligationer.
- (2) Den 20 december 2013 lämnade kommissionen en begäran om råd till Europeiska bankmyndigheten (EBA) avseende huruvida de riskvikter som anges i artikel 129 i förordning (EU) nr 575/2013 är lämpliga. Enligt EBA:s yttrande⁵ är den förmånliga riskviktsbehandling som föreskrivs i artikel 129 i den förordningen i princip en lämplig tillsynsbehandling. EBA rekommenderade dock att man ytterligare bör överväga möjligheten att komplettera de krav för godtagbarhet som föreskrivs i artikel 129 i förordning (EU) nr 575/2013 för att åtminstone täcka områdena

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ EUT C , , s. .

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁵ *Opinion of the European Banking Authority on the preferential capital treatment of covered bonds*, EBA/Op/2014/04 (ej översatt till svenska).

likviditetsriskreducering, övervärde i säkerhetsmassan, behöriga myndigheters roll samt vidareutveckla befintliga krav på upplysningslämnande till investerare⁶.

- (3) Mot bakgrund av EBA:s yttrande är det lämpligt att ändra förordning (EU) nr 575/2013 genom att lägga till ytterligare krav för säkerställda obligationer. På så sätt stärker man kvaliteten på säkerställda obligationer som omfattas av förmånsbehandling enligt artikel 129 i den förordningen.
- (4) Enligt artikel 129.1 tredje stycket i förordning (EU) nr 575/2013 får behöriga myndigheter delvis göra undantag från kravet att exponeringar måste uppfylla kravet för kreditkvalitetssteg 1, enligt artikel 129.1 första stycket led c, och tillåta en exponering som uppfyller kravet för kreditkvalitetssteg 2 på upp till maximalt 10 % av den totala exponeringen av det nominella beloppet för det emitterande institutets utestående säkerställda obligationer. Ett sådant partiellt undantag gäller dock endast efter förhandssamråd med EBA och endast förutsatt att betydande potentiella koncentrationsproblem i de berörda medlemsstaterna kan dokumenteras som en följd av tillämpningen av kravet på att kreditkvalitetssteg 1 måste uppfyllas. Eftersom kravet på att exponeringar, efter att ha bedömts av externa kreditvärderingsinstitut, måste uppfylla kravet för kreditkvalitetssteg 1 har blivit allt svårare att uppfylla i de flesta medlemsstater såväl inom som utanför euroområdet, ansågs detta undantag nödvändigt av de medlemsstater där de största marknaderna för säkerställda obligationer finns. För att förenkla användningen av exponeringar mot kreditinstitut som säkerhet för säkerställda obligationer och för att åtgärda denna svårighet är det nödvändigt att ändra artikel 129.1 i förordning (EU) nr 575/2013. I stället för att ge de behöriga myndigheterna möjlighet att göra undantag från kraven är det lämpligt att införa en bestämmelse som tillåter exponeringar mot kreditinstitut som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 2 på upp till maximalt 10 % av den totala exponeringen av det nominella beloppet för det emitterande institutets utestående säkerställda obligationer, utan krav på samråd med EBA.
- (5) I enlighet med artikel 129.1 första stycket leden d ii och f ii i förordning (EU) nr 575/2013 är lån mot säkerhet i bättre rangordnade andelar utfärdade av franska *Fonds Communs de Titrisation* eller av likvärdiga organ för värdepapperisering av exponeringar i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter, godtagbara tillgångar som kan användas som säkerhet för säkerställda obligationer på upp till högst 10 % av det nominella beloppet för det emitterande institutets utestående säkerställda obligationer (den så kallade tioprocentgränsen). Emellertid ger artikel 496 i den förordningen utrymme för behöriga myndigheter att bevilja undantag från tioprocentgränsen. Slutligen föreskriver artikel 503.4 i samma förordning att kommissionen ska se över om undantaget, som ger behöriga myndigheter möjlighet att frångå tioprocentgränsen, är lämpligt. Den 22 december 2013 bad kommissionen EBA om ett yttrande i frågan. Den 1 juli 2014 konstaterade EBA att användning av bättre rangordnade andelar utfärdade av franska *Fonds Communs de Titrisation* eller av likvärdiga organ för värdepapperisering av exponeringar i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter skulle kunna ge upphov till tillsynsproblem på grund av den dubbla struktur som blir följden av ett obligationsprogram som bygger på värdepapperiserade andelar. Detta skulle i sin tur leda till bristande transparens när det gäller säkerhetsmassans kreditkvalitet. EBA rekommenderade att det undantag från

⁶ *Recommendations EU COM 1-A-1-D i Opinion EBA/Op/2014/04* (ej översatta till svenska).

tioprocentgränsen för bättre rangordnade värdepapperiserade andelar som föreskrivs i artikel 496 i förordning (EU) nr 575 tas bort efter den 31 december 2017⁷.

- (6) Endast ett begränsat antal nationella regelverk för säkerställda obligationer tillåter förekomst av värdepapper med privata eller kommersiella hypotekslån som säkerhet. Användningen av sådana strukturer minskar och anses tillföra onödigt komplexitet till program för säkerställda obligationer. Det är därför lämpligt att helt och hållet avskaffa användningen av sådana strukturer som godtagbara tillgångar. Därför bör artikel 129.1 första stycket leden d ii och f ii i förordning (EU) nr 575/2013 såväl som artikel 496 i samma förordning utgå.
- (7) Strukturer av gruppinterna pooler av säkerställda obligationer som uppfyller kraven i förordning (EU) nr 575/2013 har också används som godtagbar säkerhet i enlighet med artikel 129.1 första stycket leden d ii och f ii i förordning (EU) nr 575/2013 i den förordningen. Gruppinterna strukturer av pooler av säkerställda obligationer medför inga extra risker ur tillsynsynpunkt eftersom de inte ger upphov till samma komplexitetsproblem som användningen av lån med säkerhet i bättre rangordnade andelar utfärdade av franska *Fonds Communs de Titrisation* eller av likvärdiga organ för värdepapperisering av exponeringar i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter. Enligt EBA bör kollateralisering av säkerställda obligationer genom strukturer av gruppinterna pooler av säkerställda obligationer vara tillåten utan begränsningar i fråga om det utfärdande kreditinstitutets antal utestående säkerställda obligationer⁸. I enlighet med detta bör artikel 129.1 första stycket led c ändras så att kravet på en gräns på 15 % eller 10 % för exponeringar mot kreditinstitut i strukturer av gruppinterna säkerställda obligationer tas bort. Dessa gruppinterna strukturer av pooler av säkerställda obligationer regleras genom artikel 9 i direktiv (EU) 20.../.... [PB: infoga hänvisning direktiv (EU) om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EG och direktiv 2014/59/EU].
- (8) Enligt artikel 129.3 i förordning (EU) nr 575/2013 måste värderingsreglerna för fast egendom som ställs som säkerhet för säkerställda obligationer, vilka anges i artikel 229.1 i den förordningen, tillämpas på säkerställda obligationer för att dessa obligationer ska uppfylla kraven för förmånsbehandling. Kraven för tillgångar som står som säkerhet för säkerställda obligationer är kopplade till de allmänna kvalitetsegenskaper som ska säkerställa säkerhetsmassans robusthet, och de bör därför omfattas av direktiv (EU) 20.../.... [PB: infoga hänvisning direktiv (EU) om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EG och direktiv 2014/59/EU]. I enlighet med detta bör även bestämmelserna om värderingsmetoder omfattas av det direktivet. De tekniska tillsynsstandarder som föreskrivs i artikel 124.4 a i förordning (EU) nr 575/2013 bör därför inte gälla för de kriterier för säkerställda obligationer som anges i artikel 129 i den förordningen. Således är det nödvändigt att ändra artikel 129.3 i den förordningen.
- (9) Tak för belåningsgrad (*Limits for Loan-To-Value* eller *LTV limits*) är en nödvändig del i säkerställandet av kreditkvaliteten hos säkerställda obligationer. I artikel 129.1 i förordning (EU) nr 575/2013 fastställs taken för belåningsgrad för hypotekslån och fartygstillgångar, men det specificeras inte hur dessa tak ska tillämpas, vilket kan leda till osäkerhet. Taken för belåningsgrad bör tillämpas som mjuka täckningsgränser, vilket betyder att även om det inte finns någon gräns för hur stort det underliggande

⁷ *Recommendations EU COM 2 i Opinion EBA/Op/2014/04* (ej översatta till svenska).

⁸ *Ibid.*

lånet får vara, så kan lånet endast fungera som säkerhet upp till det tak för belåningsgrad som fastställts för tillgången. Taken för belåningsgrad avgör hur stor procentandel av lånet som bidrar till att täcka skulderna i enlighet med gällande krav. Det bör därför preciseras att taken för belåningsgrad gäller den del av lånet som bidrar till täckningen av den säkerställda obligationen

- (10) För att säkerställa större tydlighet bör det också specificeras att taken för belåningsgrad gäller under lånets hela löptid. Den faktiska belåningsgraden bör inte ändras, utan ligga kvar med ett tak på 80 % av fastighetens värde för bostadslån, och ett tak på 60 % av fastighetens värde för kommersiella lån och fartyg.
- (11) För att ytterligare förbättra kvaliteten på de säkerställda obligationer som får den förmånliga kapitalbehandling som föreskrivs i artikel 129 i förordning (EU) nr 575/2013, bör den förmånsbehandlingen omfattas av ett minsta övervärde i säkerhetsmassan, dvs. förekomsten av säkerheter i en omfattning som överstiger de krav på täckning som avses i artikel 15 i direktiv (EU) 20.../... [PB: infoga hänvisning direktiv (EU) om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EG och direktiv 2014/59/EU]. Ett sådant krav syftar till att reducera de mest relevanta risker som uppstår om emittenten blir insolvent eller försätts i resolution.
- (12) Ett av kraven i artikel 129.7 i förordning (EU) nr 575/2013 är att kreditinstitut som investerar i säkerställda obligationer ska erhålla viss information om de säkerställda obligationerna minst en gång i halvåret. Transparenskraven är ett oundgängligt inslag i säkerställda obligationer eftersom de säkerställer att upplysningar lämnas på ett enhetligt sätt, möjliggör för investerare att genomföra nödvändig riskbedömning, förbättrar jämförbarheten och ökar transparensen och marknadsstabiliteten. Det är därför lämpligt att säkerställa att transparenskraven gäller alla säkerställda obligationer, något som kan uppnås genom att dessa krav fastställs i direktiv (EU) 20.../... [PB: infoga hänvisning direktiv (EU) om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EG och direktiv 2014/59/EU]. I enlighet med detta bör artikel 129.7 i förordning (EU) nr 575/2013 utgå.
- (13) Säkerställda obligationer är långsiktiga finansieringsinstrument och som sådana emitterade med en löptid på flera år. Det är därför nödvändigt att säkerställa att säkerställda obligationer som emitterats före den 31 december 2007 eller före den [PB: infoga datum för tillämpning av denna förordning] inte upphör att gälla. Därför bör säkerställda obligationer som emitterats före den 31 december 2007 även fortsättningsvis undantas från kraven i förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på godtagbara tillgångar, övervärde i säkerhetsmassan och ersättningstillgångar. Dessutom bör andra säkerställda obligationer som uppfyller kraven i artikel 129 i förordning (EU) nr 575/2013 och som emitterats före den [PB: infoga datum för tillämpning av denna förordning] undantas från kraven på övervärde i säkerhetsmassan och ersättningstillgångar, och även fortsatt vara berättigade till förmånsbehandlingen i den förordningen under återstoden av deras löptid.
- (14) Denna förordning bör tillämpas tillsammans med [PB: infoga hänvisning direktiv (EU) om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EG och direktiv 2014/59/EU]. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av det nya regelverk som fastställer de strukturella elementen för emission av säkerställda obligationer, och de ändrade kraven för förmånsbehandling, bör dagen då denna förordning börjar tillämpas

anpassas så att den sammanfaller med dagen då medlemsstaterna måste börja tillämpa de bestämmelser som införlivar det direktivet.

(15) Förordning (EU) nr 575/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändringar av förordning (EU) nr 575/2013

Förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 129 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ändras på följande sätt:

— Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”För att vara kvalificerade för förmånsbehandling enligt punkterna 4 och 5 ska säkerställda obligationer som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 20xx/xxxx*[PB: infoga hänvisning direktiv (EU) om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EG och direktiv 2014/59/EU] uppfylla kraven i punkterna 3, 3a och 3b i denna artikel och ha någon av följande godtagbara tillgångar som säkerhet:

* [PB: infoga hänvisning till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 20xx/xx om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EU och direktiv 2014/59/EU (EUT [...], [...], s. [...]).”

— Led c ska ersättas med följande:

”c) Exponeringar mot kreditinstitut som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 eller kreditkvalitetssteg 2 enligt detta kapitel.”

— I led d ska led ii utgå.

— I led f ska led ii utgå.

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Vid tillämpningen av första stycket led c ska exponeringar som uppstår på grund av överföring och förvaltning av gäldenärernas betalningar av, eller behållning efter likvidation för, lån mot säkerhet i bättre rangordnade andelar av in-tecknade fastigheter eller räntebärande värdepapper inte ingå i beräkningen av de gränser som avses i dessa led.”

iii) Tredje stycket ska utgå.

b) Följande punkter ska införas som punkterna 1a, 1b och 1c:

”1a. Vid tillämpningen av punkt 1 första stycket led c ska följande gälla:

a) För exponeringar mot kreditinstitut som uppfyller kravet för kreditkvalitetssteg 1 får exponeringen inte överstiga 15 % av det nominella beloppet för det emitterande kreditinstitutets utestående säkerställda obligationer.

b) För exponeringar mot kreditinstitut som uppfyller kravet för kreditkvalitetssteg 2 får exponeringen inte överstiga 10 % av den totala exponeringen av det nominella beloppet för det emitterande kreditinstitutets utestående säkerställda obligationer.

c) Den totala exponering mot kreditinstitut som uppfyller kravet för kreditkvalitetssteg 1 eller kreditkvalitetssteg 2 får inte överstiga 15 % av den totala exponeringen av det nominella beloppet för det emitterande kreditinstitutets utestående säkerställda obligationer.

Denna punkt gäller inte användningen av säkerställda obligationer som godtagbar säkerhet enligt vad som är tillåtet i artikel 9 i direktiv (EU) 20xx/xxxx [OP: infoga hänvisning direktiv (EU) om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EG och direktiv 2014/59/EU].

1b. Vid tillämpning av punkt 1 första stycket led d i ska gränsen på 80 % avse den del av lånet som bidrar till täckningen av de åtaganden som är knutna till den säkerställda obligationen och vara tillämplig under lånets hela löptid.

1c. Vid tillämpning av punkt 1 första stycket leden f i och g ska gränsen på 60 % avse den del av lånet som bidrar till täckningen av de åtaganden som är knutna till den säkerställda obligationen och vara tillämplig under lånets hela löptid.”.

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. För fast egendom som står som säkerhet för säkerställda obligationer i överensstämmelse med denna förordning ska kraven i artikel 208 vara uppfyllda.”.

d) Följande punkter 3a och 3b ska införas:

”3a. Utöver att vara kollateraliserade genom godtagbara tillgångar förtecknade i punkt 1 ska säkerställda obligationer omfattas av ett minsta övervärde i säkerhetsmassan på 5 % i enlighet med artikel 3.12 i direktiv (EU) 20xx/xxx [PB infoga hänvisning direktiv (EU) om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EG och direktiv 2014/59/EU].

Vid tillämpning av första stycket ska det totala nominella beloppet av alla tillgångar i säkerhetsmassan ha minst samma värde som det totala nominella beloppet av utestående säkerställda obligationer (nominellt kapitalbelopp) och bestå av godtagbara tillgångar enligt punkt 1.

De tillgångar som bidrar till ett minsta övervärde i säkerhetsmassan ska inte omfattas av de gränser för exponeringsstorlek som föreskrivs i punkt 1 första stycket leden b och c, och ska inte räknas mot dessa gränser.

Behöriga myndigheter som utsetts enligt artikel 18.2 i direktiv (EU) 20xx/xxx [PB: infoga hänvisning direktiv (EU) om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EG och direktiv 2014/59/EU], får besluta att tillämpa ett lägre minsta övervärde i säkerhetsmassan för säkerställda obligationer förutsatt att följande villkor uppfylls:

a) Beräkningen av säkerhetsmassans övervärde baseras antingen på en modell som tar hänsyn till den riskvikt som tilldelats tillgången eller på en modell där värderingen av tillgången är föremål för pantlånevärde enligt definitionen i artikel 4.1.74.

b) Det minsta övervärdet i säkerhetsmassan är inte lägre än 2 % baserat på det nominella kapitalbeloppet.

3b. De godtagbara tillgångar som avses i punkt 1 får ingå i säkerhetsmassan som ersättningstillgång enligt definitionen i artikel 3.11 i direktiv (EU) 20xx/xxx [PB: infoga hänvisning direktiv (EU) om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EG och direktiv 2014/59/EU] för de primärtillgångar som definieras i artikel 3.10 i det direktivet förutsatt att de efterlever de krav på kreditkvalitet och exponeringsstorlek som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel.

e) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

”6. Säkerställda obligationer som emitterats före den 31 december 2007 ska inte omfattas inte av kraven i punkterna 1, 3, 3a och 3b. De ska vara kvalificerade för den förmånsbehandling som avses i punkterna 4 och 5 tills de löper ut.

7. Säkerställda obligationer som emitterats före den [PB: infoga datum för tillämpning av denna förordning] ska inte omfattas av kraven i punkterna 3a och 3b. De ska vara kvalificerade för den förmånsbehandling som anges i punkterna 4 och 5 tills de löper ut.”.

2. I artikel 416.2 a ska led ii ersättas med följande:

ii) De är obligationer enligt artikel 2 i direktiv (EU) 20xx/xxxx [PB: infoga hänvisning direktiv (EU) om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EU och direktiv 2014/59/EU] andra än de som avses i led i) i detta led.”.

3. I artikel 425 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Instituterna ska rapportera sina likviditetsinflöden. De maximala likviditetsinflödena ska vara likviditetsinflödena begränsade till 75 % av likviditetsutflödena. Instituterna får undanta likviditetsinflöden från insättningar som görs hos andra institut och som är kvalificerade för de behandlingar som anges i artikel 113.6 och 113.7 från denna gräns. Instituterna får från denna gräns undanta likviditetsinflöden från fordringar på låntagare och investerare i obligationer säkerställda med panträtt som finansieras genom sådana obligationer som omfattas av artikel 129.4, 129.5 eller 129.6 eller genom säkerställda obligationer, som avses i artikel 2 i direktiv (EU) 20xx/xxxx [PB: infoga hänvisning direktiv (EU) om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EU och direktiv 2014/59/EU]. Instituterna får undanta inflöden från subventionerade lån som instituten har förmedlat (pass through-lån). Med förbehåll för ett förhandsgodkännande från den behöriga myndighet som är ansvarig för den individuella övervakningen, får institutet helt eller delvis undanta inflöden där insättaren är ett moder- eller dotterinstitut till institutet eller ett annat dotterföretag till samma moderföretag eller knuten till institutet genom ett förhållande i den mening som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG.”.

4. I artikel 427.1 b ska led x ersättas med följande:

”x) Skulder som uppstår till följd av emitterade värdepapper som är kvalificerade för den behandling som anges i artikel 129.4 eller 129.5 eller i enlighet med artikel 2 i direktiv (EU) 20xx/xxxx [PB: infoga hänvisning direktiv (EU) om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EU och direktiv 2014/59/EU].”.

5. I artikel 428.1 h ska led iii ersättas med följande:

”iii) är finansierade på matchande löptider (pass through) via obligationer som är kvalificerade för den behandling som anges i artikel 129.4 eller 129.5 eller via obligationer i enlighet med artikel 2 i direktiv (EU) 20xx/xxxx [PB: Infoga hänvisning till direktiv (EU) om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EU och direktiv 2014/59/EU].”.

6. Artikel 496 ska utgå.

7. I BILAGA III punkt 6 ska led c ersättas med följande:

”c) De är säkerställda obligationer enligt artikel 2 i direktiv (EU) 20xx/xxxx [PB: infoga hänvisning direktiv (EU) om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över

säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EU och direktiv 2014/59/EU] andra än de som avses i led b) i detta led.”.

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den [dagen då medlemsstaterna måste tillämpa bestämmelserna som införlivar direktiv (EU) .../ ... om emission av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer och om ändring av direktiv 2009/65/EU och direktiv 2014/59/EU].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande